

AMAKURU

NR 13 mei 2023

**Een bord eten
Paasfeest**

KWIBUKA29

7 april - 15 juli 1994

INHOUD

03 Groet van bestuur

04 Kwibuka29

06 Kort nieuws

07 Nieuwe bewoner

08 Paasfeest

10 Byimana vandaag

14 Bord eten

15 Info

Groet van het bestuur

Nu ik dit schrijf realiseer ik dat wij alweer bijna in de maand mei zitten. Onze tijd in Rwanda lijkt al even geleden. Op dit moment zijn wij ook veel bezig met de komst van de kleine. Maar dat neemt niet weg dat wij volop actief zijn geweest voor de kinderen van Byimana.

Ten eerste kunnen wij terugkijken op een geslaagd paasfeest. De vaste groep van kinderen die mee doen aan de activiteiten is fors uitgebreid. Voor deze groep kinderen willen wij structureler voorzien van een goed bord eten. Dit kan alleen met behulp van jullie! Ons verzoek aan jullie is dan ook om onze stichting onder de aandacht te brengen bij familie, vrienden, collega's. Met meer steun kunnen wij ook meer helpen!

In de nieuwsbrief de eerste korte verhalen van Byimana vandaag. Met Byimana vandaag proberen wij jullie mee te nemen naar Rwanda en schrijven over onze ervaringen aldaar. Verder aandacht voor Kwibuka, de jaarlijkse herdenking van de vreselijke gebeurtenissen welke zich in de jaren 90 hebben afgespeeld.

Mochten er nog vragen of opmerkingen zijn horen wij die graag!

Veel leesplezier!

bestuur Nkwihoreze

Aimee kleine

Rogier kleine

KWIBUKA29

7 april - 15 juli 1994

Kwibuka betekend in het Nederlands grofweg gezegd onthouden of te wel herdenken. 29 staat voor het aantal jaren die voorbij zijn gegaan sinds de vreselijke gebeurtenissen in Rwanda. In slecht 100 dagen tijd werden 800.000 tot 1 000.000 voornamelijk Tuti's en gematigde Hutu's om het leven gebracht.

Op 6 april 1994 werd het vliegtuig van de toenmalige president Halbyarimana uit de lucht geschoten. Dit was het startsein voor wreedheden die zijn weergave niet kende. Ongekende moordpartijen op weerloze burgers. Vrouwen noch kinderen werden gespaard. Het bleek een vooropgezet plan om een deel van de bevolking van Rwanda uit te moorden. De moordenaars bleken goed georganiseerd te zijn. Er waren Milities opgericht waarvan Interahamwe en Impuzamugambi vaak bewapend met alleen een machette de meeste wreedheden pleegden.

De VN kon vanwege de beperkte mandaat weinig tot niets doen. Sterker nog door de dood van Belgische VN soldaten trok de VN zich gedeeltelijk terug. De rest van de wereld keek toe. De zwakte van de VN als organisatie werd pijnlijk zichtbaar door de gebeurtenissen in Rwanda. De genocide kwam niet uit de lucht vallen, in de tijd ervoor hebben zich allerlei gebeurtenissen afgespeeld. Door de machthebbers werd goed ingespeeld op de angstgevoelens die er leefden bij de bevolking. Het bijzondere is dat er al in de jaren vijftig een soort manifest was opgesteld waarin mede door de koloniale achtergrond gesteld werd dat de Tutsi bevolking niet thuis hoorden in Rwanda. De Belgische kolonisator maakte namelijk de onderscheid in de verschillende bevolkingsgroepen en legde dat doodleuk vast. Maar ook de propagandamachine werkte goed, veelal via de radio werd opgeroepen om tegen de Tutsi in opstand te komen. Mensen werden als ware bang gemaakt voor wat er ging komen.

De slachtpartijen hebben 100 dagen geduurd voordat de moordenaars verdreven konden worden. De Rwandees Patriotisch Front (RPF) stopte de genocide. De RPF stond/staat onder de leiding van de zittende president van Rwanda Paul Kagame. Wat bezielde deze mensen om ineens je burens, vrienden en andere bekenden beestachtig om te brengen? Ga je mensen vermoorden omdat je een stukje land is beloofd?

Duidelijk is dat het alles een vooropgezet plan was met als gevolg dat er complete families weggevaagd zijn. Na 29 jaar ligt deze zwarte bladzijden nog steeds vers in het geheugen van de inwoners van Rwanda. Elke familie kent zijn eigen tragedie en verlies van dierbaren.

In het Rwanda van nu leeft iedereen naast elkaar. Zo ook personen die verantwoordelijk zijn voor de dood van jouw familieleden. Door het groot aantal daders was het niet mogelijk om iedereen te berechten. Veel daders ongeveer 1 miljoen werden door zogeheten dorpsrechtbanken berecht. Deze rechtbanken voorgezeten door dorpsbewoners werden Gacaca's genoemd. Dader en slachtoffer/nabestaanden troffen elkaar daar. Vaak elke week. Ik denk dat het voor ons in Nederland niet voor te stellen is dat jij weer rustig kan leven terwijl jij dagelijks de overbuurman ziet lopen die verantwoordelijk is voor gruwelijkheden tegen jou familie. Rwanda kon op dat moment niet anders, er waren teveel verdachten. Door de VN werd een tribunaal opgericht welke de hoofddaders ging berichten. Er zijn ongeveer 75 personen veroordeeld. Soms worden er nog hier en daar een verdachte aangehouden. Maar velen zijn na de gruwelijkheden gevluht naar onder meer Congo.....

De meesten van ons kunnen ons niet voorstellen hoe het was geweest. De oorlog van 1940-1945 ligt ver achter ons.. De verhalen die wij kennen weten wij van onze grootouders. Wij hebben tot nu toe geluk. Door het blijven herdenken moeten wij er samen voor zorgen dat dit soort gruwelijkheden nooit weer gebeuren. Maar dat hebben wij vaker geroepen..... De geliefden die verloren zijn blijven altijd voortleven in de herinneringen en onze hart.

Op internet kan je meer achtergrondinformatie vinden over de genocide in Rwanda.

VARKENS VERLATEN DE KLEINE BOERDERIJ

Onlangs hebben wij afscheid genomen van de laatste varkens. Eerder waren de varkens die voor de kleine boerderij waren aangeschaft al verdeeld onder de deelnemende kinderen. Met de andere varkens wilden wij de Kleine boerderij zelfvoorzienend maken. Dit is door verschillende oorzaken zoals duurder geworden voer niet gelukt. Ook kreeg het Oranjehuis al een aantal keren te maken met ongenodigde gasten. Veiligheid boven alles! De opbrengst van de verkoop van de varkens zal worden gebruikt om 1 of 2 melkkoeien te kopen. Hier is eerder al een inzamelingsactie voor gehouden. Helaas gooide een virus onder de koeien roet in het eten. Maar nu kunnen er weer koeien worden verhandeld. Op dit moment zijn wij dan ook druk zoekende naar een gezonde jonge melkkoe.

UITBREIDING ORANJEHUIS

Recentelijk heeft het bestuur op eigen titel (en kosten) een stukje grond gekocht dat direct grenst aan het perceel waar het Oranjehuis op staat. Op de foto is het aan de rechterkant van het Oranjehuis. Hier willen wij groenten gaan verbouwen zodat wij vaker kinderen kunnen voorzien van een goed bord eten. We huurden al een stukje grond maar da was op een half uur lopen en met 20 kilo aardappels loop je niet even makkelijk weer terug. De rest van de grond willen wij een speelmogelijkheid maken voor de kinderen.

Nieuwe bewoner voor de kleine boerderij

De nieuwsbrief was al klaar om verzonden te worden maar er kwam op de valgreep nog een nieuwtje binnen. Dit kon natuurlijk niet ontbreken in de nieuwsbrief!

Op zaterdag 29 april 2023 is er een nieuwe bewoner aangekomen op de kleine boerderij. De nieuwe bewoner is een jonge kalf van 6 maanden oud. Vorige jaar hebben wij geld ingezameld voor de aanschaf van 1 of 2 melkkoeien voor op de kleine boerderij. Een besmettelijk virus onder het vee in Rwanda gooide roet in het eten. Daarna zijn wij eerst met varkens begonnen wat niet tot het gewenste resultaat heeft geleid. Nu de varkens weg zijn is er ruimte gekomen voor de koeien. De speurtocht werd gestart en al vrij vlot kwamen wij bij iemand die een kalf te koop aanbood. We hebben toen vrij snel geschakeld en de kalf gekocht. De aankoop is er een voor de langere termijn. Als alles mee zit zal deze ongeveer over 1,5 jaar melk geven.

Met de kalf kijken wij naar de toekomst wat betreft de melk en nieuwe kalven die deze koe ons wellicht gaat geven. Om niet al te lang te hoeven wachten op melk van de koe zijn wij nu op zoek naar een wat oudere koe die eerder melk geeft. Onze zoektocht is dus nog niet voorbij.

Francine en de kinderen doen hun best om de kalf een warm nest te geven. Wij bedanken de sponsors die de aankoop mogelijk hebben gemaakt. Toppers!

Paasfeest in het Oranjehuis

Op zondag 9 april 2023 was het eerste paasdag, dus reden voor een feestje in het Oranjehuis. Paasfeest begint net als het kerstfeest een beetje bij te horen. Dit was ook te zien in het aantal kinderen die gekomen zijn namelijk 38. We merken dat sinds onze bezoek dat meer kinderen het Oranjehuis weten te vinden. Dit is alleen maar goed en daar doen wij het ook voor. Francine was in alle vroegte in de weer om een lekkere maaltijd te bereiden. Dat is haar goed gelukt! Wij zijn dan ook heel blij met haar. Door haar gedrevenheid en natuurlijk kookkunst gaat het prima in het Oranjehuis. De eerste kinderen waren er al vroeg bij en rond 12 uur was iedereen er. De kinderen hebben een gezellige dag gehad. Jammer dat wij er zelf niet bij waren maar gelukkig hebben wij de foto's nog. Vanwege Kwibuka hebben wij het rustig aan gedaan met de muziek. maar het feestgevoel was er niet minder om De kinderen zijn met een volle buik weer huiswaarts gekeerd. Dankzij sponsors kunnen wij dit soort activiteiten organiseren! Help je een handje mee? Kijk snel eens op onze website www.stichtingnkwhoreze.nl

ONS TEAM

AIMEE KLEINE
Voorzitter

ROGIER KLEINE
Secretaris

VALOIS RUGAMBA
Financieel beheerder

BLAISE BIZIMANA
Kleine Boerderij

FRANCINE NYANDWI
Beheerster Oranjehuis

PAFICIFIQUE BIZIMANA
Logistiek

JAARVERSLAG 2022 GEREED

Het jaarverslag 2022 van Nkwihoreze is afgerond en te downloaden op onze website. De cijfers zijn positief te noemen. Ondanks voor de meesten mensen zware financiële tijd hebben wij kunnen vaststellen dat er meer gelden binnen zijn gekomen dan het jaar er voor. Dit is natuurlijk mooi nieuws want zo kunnen wij verder met onze projecten. In het jaarverslag lees je verder wat wij afgelopen jaar gedaan hebben en wat onze plannen zijn voor het komende jaar.

Je vindt het jaarverslag via:

www.stichtingnkwihoreze.nl/nieuwsbrief

JAARVERSLAG 2022

www.stichtingnkwihoreze.nl

BYIMANA VANDAAG

Byimana vandaag is een verzameling verhalen over onze belevenissen en indrukken tijdens onze verblijf in Rwanda. Regelmatig verschijnen er korte verhalen op onze website. Met deze verhalen hopen wij jullie een indruk te kunnen geven van hoe het leven in Rwanda is. In deze nieuwsbrief de eerste twee verhalen. De nieuwste verhalen zijn te vinden op onze website

www.stichtingnkwihoreze.nl

Dus neem regelmatig een kijkje op onze website!

Veel leesplezier

Byimana vandaag

De lach van Byimana

Tijdens onze verblijf in het Oranjehuis kregen wij elke dag wel kinderen over de vloer. Kinderen met ieder zijn of haar eigen verhaal kwamen begroeten je met de breedste glimlach die ze hebben. Soms een verlegen lachje maar vaak voelden de kinderen zich meteen thuis in het Oranjehuis. Het was Een gemeende glimlach, een lach uit het diepste van hun hart. Oprecht tevreden met wat zij krijgen. Blij zij met alles, of dit nu rijst met groente zijn of een autootje. Met het autootje spelen ze de rest van de dag mee, tevreden dat ze zijn. Gelukkig en blij dat zij bij ons zijn voor even. Maar achter deze mooie glimlach zit vaak een zwaar leven verscholen. Een leven zoals veel kinderen in Byimana leven kunnen wij ons in Nederland niet echt iets bij voorstellen.

Kinderen die soms dagen niets of bijna niet te eten krijgen. Blij zijn als zij na 2 dagen van geen eten een zoete aardappel krijgen om op te kauwen. Dagen in dezelfde kleding lopen omdat je gewoon geen andere kleding hebt. Gekregen kleding wordt zorgvuldig opgeborgen en wordt alleen aangetrokken op zondag of een bijzondere dag. Dat is dan kleding die hier in Nederland in de container van het Leger des Heils verdwijnt.

Deze kinderen hebben nog een hele toekomst voor zich, welke toekomst? Veel van deze kinderen verlaten de lagere school omdat ouders of verzorgers het niet meer kunnen opbrengen. Deze kinderen worden dan te werk gezet voor allerlei klusjes waar zij niets of weinig mee verdienen. Misbruik, mishandeling en uitbuiting ligt op

de loer. Helaas hebben wij dit zelf kunnen constateren dat het kinderen overkomt. Geslagen worden om niets, omdat moeders dingen ziet die er niet zijn. Voor een schijntje een zware last van a naar b te moeten sjuwen. Zo heeft elk kind eigen littekens op zijn haar ziel. Deze blijven voor het leven. Er is niet echt een instantie zoals in Nederland waar deze kinderen terecht kunnen.

Ondanks dit zware leven blijven deze kinderen glimlachen. Deze kinderen maakten van elke activiteit een echt feestje van. Lekker eten en drinken en een radiootje met muziek om te dansen en je hebt alle ingrediënten voor een waar kinderfeestje!. Je begrijpt natuurlijk wel dat er heel veel feestje zijn gevierd toen wij er waren.

Dit allemaal maakt dat deze kinderen met hun mooie glimlach onze harten gestolen hebben. Dit motiveert ons nog beter ons best te gaan doen voor deze kinderen, in de hoop dat zij ook een beetje mogen genieten van het leven en dat de kinderen zicht hebben op een betere toekomst!

STERKE VROUWEN

Byimana vandaag

Mama Rwanda, wat ben je mooi.

Mooi met je glimlach en je kleurrijke kleding. De glimlach blijft ongeacht hoe zwaar het leven ook is. Elke dag een strijd om te zorgen voor eten voor je kinderen en daarna jezelf. Een dag hard werken op het land levert niet genoeg op, en soms krijg je helemaal niets. Op goeie dagen krijg je een zak zoete aardappels. Aardappels die eerlijk verdeeld worden over de gezinsleden. Je weet dat het niet genoeg is, hoop en geloof is wat je staande houdt. Letterlijk en figuurlijk draag je een zware last mee. Soms gescheiden van je familie omdat je elders in het land wel werk kon krijgen, daar moederziel alleen, malend in je hoofd hoe het met de kinderen gaat. Maar ook de lange wandeltochten naar de markt met zware koopwaar dragend op je hoofd. Soms zoveel dat ik mij af vroeg hoe je het voor elkaar kreeg. Even naar de markt gaan betekend in Rwanda al snel 45 minuten lopen en dat met een zware last op het hoofd. Vaak is de kleine ook mee, ingewikkeld in een doek op de rug. Hier in Nederland worden wij bij wijze van al moe als wij het winkelwagentje terug moeten brengen.

Mama Rwanda, je hebt je kracht en moed getoond na de zwartste periode in Rwanda in de jaren 90. Jij hebt het land weer mede opgebouwd. Hierdoor is de positie van vrouwen in Rwanda in vergelijking met andere landen in Afrika flink verbeterd. Er zitten veel vrouwen in ambtelijke functies en in de wet is de gendergelijkheid vastgelegd. Wereldwijd staat Rwanda op de vijfde plaats als het gaat om vrouwenparticipatie. Nederlands is pas op de 32ste plek terug te vinden. Ook straffen voor seksuele misdrijven tegen vrouwen zijn fors en terecht. Maar toch, geef de theedoek wat vaker aan de man. Zelf zal ik nooit de blikken vergeten toen ik de afwas ging doen.

Dit alles maakt dat ik ontzettend veel respect voor je heb mama Rwanda!

Welk kind krijgt van jou een bord eten?

Ieder kind heeft recht op een bord eten. Een betere toekomst begint met goed bord eten! Voor de kinderen van Byimana is een bord eten niet vanzelfsprekend. Soms is er dagen geen of weinig eten. Het eten wat zij krijgen is weinig voedzaam. Soms is het alleen 1 zoete aardappel wat de pot schaft.

Dat goed eten belangrijk is dat weten wij allemaal. Het is goed voor de groei en je leert beter met een gevulde dan een lege maag
Om de groter wordende groep kinderen structureler te kunnen voorzien van een bord eten hebben wij jullie hulp nodig! Voor 5 euro per maand help je een kind aan een bord eten.

De gift/donatie kan worden gestort op:

Bankrekeningnummer: NL76ABNA0887156827

Ten name van: Stichting Nkwihoreze

omschrijving: Bord eten actie

EEN BORD ETEN

IS NIET
VANZELFSPREKEND

VOOR DE KINDEREN VAN BYIMANA

INFORMATIE

info@stichtingnkwhoreze.nl

www.stichtingnkwhoreze.nl

0642739312

NL76ABNA0887156827

Socials